

Arthur v.d. Boogaard in Het Parool 25-6-2012

Wat staat er in de dagboeken?

Hein Lodewijckx:

Tussen geven en nemen.

Wielrennen als dubbelspel.

2010 uitgevers. € 19,95

★★★★☆

Hij had het wielrennen opgelost. Dat beweerde de Belgische wielerschrijver Herman Chevrolet in zijn vorig jaar verschenen boek *Het Feest van list en bedrog*.

Hij zag grote overeenkomsten tussen de scenario's van Hollywoodfilms en wielermoederen.

Psycholoog Hein Lodewijckx las het boek en was onder de indruk, maar vond de nadruk op list en bedrog in het wielrennen wetenschappelijk gezien een halve theorie. Natuurlijk is profiteren een belangrijk onderdeel: eerst het bord van een ander leeg eten voordat je aan je eigen bord begint. Maar volgens hem vertonen wielrenners juist ook vaak opofferend gedrag. En kan geen enkele renner zonder samenwerking.

Schrijvend en redenerend vanuit zijn achtergrond als psycholoog voorziet hij het wielrennen van een theoretisch kader dat dergelijk gedrag verklaart. Lodewijckx gebruikt daarvoor de in de economie gebruikte speltheorie, en wel specifiek het *Prisoner's Dilemma Game*. Linkeballen, de dubbele zelfvernietiging, combines, dopinggebruik, maar ook het gunnen van

een overwinning aan een andere renner worden dus in zijn modellen rationeel verklaard.

Het lijkt allemaal wat academisch. En dat is het ook. Toch zijn de toepassingen van bestaande theoretische modellen overtuigend. En in sommige gevallen, ook door het gebruik van voorbeelden, uit de praktijk zeer verhelderend.

Interessant is ook het alternatief dat in het boek wordt geboden voor het schimmige spel rond dopinggebruik en de opsporingsinstanties. Eerst toont hij op basis van allerlei wetenschappelijk onderzoek aan dat er eigenlijk geen betrouwbare testen zijn en ook, heel opvallend, dat doping – inclusief epo – eigenlijk weinig effect heeft.

Lodewijckx pleit er daarom voor de dopinglijst af te schaffen en juist gebruik te maken van de kennis in het peloton. In zogenaamde dopingdagboeken schrijven wielrenners volledig eerlijk over datgene wat ze gebruiken. Openheid staat daarbij centraal. De enige manier om gestraft te worden, is als je niet eerlijk bent over datgene wat je neemt. Gepakt worden op het gebruik van verkeerde middelen is echter onmogelijk, want de dopinglijst bestaat immers niet meer.

Het klinkt wat weinig realistisch. En toch zou het wel degelijk een oplossing kunnen zijn. Tenminste als alle renners zich zouden houden aan de voorwaarde van openheid en eerlijkheid. Meer dan een eeuw concrete wielersport maakt dat onwaarschijnlijk. En toch heeft Lodewijckx een intrigerend boek geschreven.